

Sygn. akt II Cz 255/15

POSTANOWIENIE

Dnia 11 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSO Bogumił Goraj (spr.)

Sędziowie: SO Wojciech Borodziuk

SO Janusz Kasnowski

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2015 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej Kmp 93/13 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy M. B. z wniosku C. A. i F. A.

przeciwko R. A.

o egzekucję świadczenia pieniężnego

na skutek zażalenia dłużnika

od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 6 lutego 2014 r. sygn. akt XII Co 11765/13

postanawia: oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

II Cz 255/15

UZASADNIENIE

Dłużnik złożył skargę na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy M. B. z dnia 15 stycznia 2015 r. w sprawie Kmp 93/13 w przedmiocie oddalenia jego wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego, domagając się umorzenia postępowania egzekucyjnego oraz zawieszenia postępowania egzekucyjnego w sprawie Kmp 93/13 do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia skargi. W uzasadnieniu wskazał, że nie zgadza się z twierdzeniem komornika, wskazanym w uzasadnieniu postanowienia, że egzekwowana należność nie wystarcza po podziale na zaspokojenie należności wierzycieli z tytułu rat alimentacyjnych w sprawie Kmp 93/13, albowiem należności alimentacyjne zaspokajane są w pierwszej kolejności, zatem egzekwowana kwota powinna zaspokajać należności wierzycieli alimentacyjnych. Ponadto wskazał, że kontynuowanie postępowania egzekucyjnego generuje koszty, które w sytuacji egzekwowania kwoty pozwalającej na zaspokojenie wierzycieli jest niecelowe i pozbawione podstaw.

W odpowiedzi na skargę Komornik wskazał, że przeciwko dłużnikowi prowadzi także 3 inne postępowania o egzekucję o alimentów z wniosku innych wierzycieli, a kwota uzyskana z tytułu czynszu dzierżawy nieruchomości w kwocie 6.000,00 zł dzielona jest zgodnie z planem podziału pomiędzy wszystkich wierzycieli. Łączna miesięczna rata alimentacyjna we wszystkich prowadzonych przez Komornika sprawach wynosi 8.000,00 zł, z czego 5.700,00 zł w przedmiotowej sprawie.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 6 lutego 2015r. oddalił skargę oraz wnioski o zawieszenie postępowania egzekucyjnego. Sąd wskazał, że przypadki umorzenia postępowania regulują przepisy kodeksu postępowania cywilnego oraz że obligatoryjne umorzenie postępowania egzekucyjnego w całości lub części z mocy wydanego z urzędu postanowienia organu egzekucyjnego następuje w przypadku, gdy:

- okaże się, że egzekucja nie należy do organów sądowych (art. 824 § 1 pkt 1 k.p.c.);
- wierzyciel lub dłużnik nie ma zdolności sądowej albo egzekucja ze względu na jej przedmiot lub na osobę dłużnika jest niedopuszczalna (art. 824 § 1 pkt 2 k.p.c.);
- jest oczywiste, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych (art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c.).

Wypadki, w których postępowanie egzekucyjne umarzone jest obligatoryjnie z urzędu, wymienione są nie tylko w omawianym przepisie, lecz także wynikają z przepisów szczególnych - m.in. art. 875, 877, 979, 981 i 985 k.p.c.

W razie zaistnienia okoliczności wskazanych w art. 825 k.p.c. organ egzekucyjny jest zobligowany do umorzenia postępowania egzekucyjnego, z tym że podstawowym wymogiem jest zgłoszenie wniosku o umorzenie przez podmioty wskazane w pkt 1-4. Zgodnie zatem z art. 825 k.p.c. organ egzekucyjny umorzy postępowanie w całości lub części na wniosek:

- 1) jeżeli tego zażąda wierzyciel; jednakże w sprawach, w których egzekucję wszczęto z urzędu lub na żądanie uprawnionego organu, wniosek wierzyciela o umorzenie postępowania wymaga zgody sądu lub uprawnionego organu, który zażądał wszczęcia egzekucji;
- 2) jeżeli prawomocnym orzeczeniem tytuł wykonawczy został pozbawiony wykonalności;
- 3) jeżeli egzekucję skierowano przeciwko osobie, która według klauzuli wykonalności nie jest dłużnikiem i która sprzeciwiła się prowadzeniu egzekucji, albo jeżeli prowadzenie egzekucji pozostaje z innych powodów w oczywistej sprzeczności z treścią tytułu wykonawczego;
- 4) jeżeli wierzyciel jest w posiadaniu zastawu zabezpieczającego pełne zaspokojenie egzekwowanego roszczenia, chyba że egzekucja skierowana jest do przedmiotu zastawu;
- 5) jeżeli, w wypadku egzekucji prowadzonej na podstawie tytułu wykonawczego w postaci zaopatrzonego w klauzulę wykonalności tytułu egzekucyjnego, o którym mowa w art. 1153¹ k.p.c., dłużnik przedstawi przewidziane w przepisach odrębnych zaświadczenie o utracie lub ograniczeniu wykonalności, z którego wynika, że tytuł nie jest już wykonalny. Zdaniem Sądu Rejonowego dłużnik składając skargę na czynność komornika nie wykazał, iż zaistniała jedna z powyższych okoliczności, skutkująca zobowiązaniem komornika do umorzenia postępowania egzekucyjnego. Dlatego uznał, że skarga nie zasługiwała na uwzględnienie, niezależnie od twierdzeń dłużnika wskazanych w skardze, które w wyniku z analizy akt egzekucyjnych Kmp 93/13 (gdzie zaległość wynosi ponad 70.000,00 zł) i odpowiedzi Komornika na skargę są nieprawdziwe. Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 767 § 1 k.p.c. oddalił skargę. W ocenie Sądu oddaleniu podlegał też wniosek o zawieszenie postępowania egzekucyjnego w sprawie Kmp 93/13. Sąd powołał przepis art. 821 § 1 k.p.c., który stanowi, że sąd może na wniosek zawiesić w całości lub części postępowanie egzekucyjne, jeżeli złożono skargę na czynności komornika lub zażalenie na postanowienie sądu. Zawieszenie postępowania w tym przypadku zależy od uznania sądu, który rozstrzygając wniosek powinien rozważyć prawdopodobieństwo zasadności skargi oraz możliwość powstania niepowetowanej szkody po stronie skarżącej. Sąd podkreślił, że skarga na czynności komornika przysługuje wtedy, gdy komornik dokonując czynności naruszył przepisy procesowe. W niniejszej sprawie Sąd nie dopatrzył się uchybień w działaniu Komornika i oddalił skargę na czynności komornika sądowego, zatem oddaleniu podlegał także wniosek o zawieszenie postępowania egzekucyjnego w sprawie Kmp 93/13.

Zażalenie na to postanowienie złożył dłużnik, który zaskarżył je w całości. Zarzucił Sądowi I instancji naruszenie przepisów postępowania w postaci:

- art. 227 k.p.c., art. 232 i art. 233 § 1 k.p.c. polegające na braku ustalenia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy oraz braku wszechstronnego rozpatrzenia i rozważenia materiału dowodowego;
- art. 821 k.p.c. polegające na braku zawieszenia postępowania egzekucyjnego.

Dlatego wniósł o:

- zmianę zaskarżonego postanowienia i umorzenie postępowania egzekucyjnego w sprawie Kmp 93/13;
- zawieszenie postępowania do czasu zakończenia postępowania i zasądzenie na rzecz dłużnika kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego za obie instancje. Złożył także wniosek ewentualny o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu podniósł, że Sąd I instancji w niewystarczający sposób zbadał okoliczności sprawy, gdyż nie uwzględnił okoliczności, że sprzedaż w drodze licytacji nieruchomości doprowadzi do sytuacji, w której wierzyciele w ogóle zostaną pozbawieni możliwości zaspokojenia swych wierzytelności. Podniósł także, iż wybrany przez wierzycieli sposób egzekucji tj. egzekucja z nieruchomości jest nadmiernie uciążliwy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne. Rację miał Sąd I instancji uznając, że w sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających umorzenie postępowania na wniosek dłużnika, bądź z urzędu. Nie jest nią okoliczność, iż po ewentualnej sprzedaży nieruchomości odpadnie możliwość egzekucji z czynszu najmu. Nie oznacza to, że wybrany przez wierzycieli sposób egzekucji jest nadmiernie uciążliwy dla dłużnika. Wierzyciel ma prawo skorzystać z takiego sposobu egzekucji, który doprowadzi do zaspokojenia wierzytelności w całości. W przedmiotowej sprawie, według stanu na dzień 15 stycznia 2015 r., zaległe alimenty wynoszą 61.209,34 zł (k. 46 akt sprawy). Natomiast bieżące alimenty wynoszą 5.700,00 zł, a opłata egzekucyjna 857,00 zł miesięcznie. W tej sytuacji, wobec braku innego majątku dłużnika, który pozwalałby na skuteczne wyegzekwowanie należności, nie można mówić o nadmiernej uciążliwości wybranego sposobu egzekucji. Wobec tego także zawieszenie postępowania egzekucyjnego w trybie przepisu art. 821 k.p.c. nie było uzasadnione.

Dlatego Sąd Okręgowy na podstawie przepisów art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. zażalenie jako bezzasadne oddalił.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem